

[Justitsministeren.]

ling i de forløbne 20 Aar naturligvis bidraget, saaledes bl. a. Domsmandsinstitutionens Indførelse. Det er endvidere klart, at der ved Overgangen i 1935 til Statsansættelse af Dommerfuldmægtigene og den dermed følgende Normering af Dommerembederne med Fuldmægtige saa vidt muligt er draget Omsorg for, at der ved de enkelte Dommerembeder er en passende Arbejds mængde saavel for Dommeren som for Fuldmægtigene. I denne Forbindelse skal jeg bemærke, at det ikke er Tanken, at den foreslaaede Retskredsdeling skal bevirke en Forøgelse af Dommerfuldmægtigenes Antal, idet hvert af de nye Embeder tænkes normeret med en Fuldmægtig.

Det, der for mig er afgørende i denne Sag, er, at det ud fra Befolkningens Synspunkt maa anses for uheldigt, naar en Retskreds har et saadant Omfang, at Dommeren praktisk talt ikke kan beskæftige sig med Skifte-, Foged- og Tinglysningsvæsenet, men kun overkomme Retssagerne, tilmed ofte saaledes, at ogsaa en stor Del af Retssagerne, Straffesager, Politisager, Faderskabssager, Medhjælpssager o. s. v., maa udføres af en eller flere Dommerfuldmægtige ifølge faste Konstitutioner. I Stedet for af egentlige Dommere udføres saaledes en stor Del af Dommerforretningerne i de store Retskredse af daarligt lønnede Dommerfuldmægtige. Af Hensyn til Befolkningen maa det utvivlsomt foretrækkes, at Retskredsen ikke har et større Omfang, end at Dommeren kan have Kendskab til alle Embedets Forhold, derunder ogsaa til Skifte-, Foged- og Tinglysningsvæsenet. Det maa navnlig ogsaa af Hensyn til Dommeruddannelsen foretrækkes, at der findes et passende Antal Embeder, hvor Dommerne i deres yngre Aar kan faa Lejlighed til at sætte sig ind i alle til et Dommerembede hørende Forretninger. Den af det ærede Medlem Hr. Rytter fremhævede historiske Retningslinie har heller ikke været gennemført i Aarene efter hans Ministerperiode, idet senere intet Dommerembede er blevet nedlagt; selv ganske smaa Embeder har faaet Lov at blive bestaaende, saaledes Præstø og Mariager og en lang Række Embeder med Tingsted i Stationsbyer, saasom Høng, Brædstrup, Odder, Hammel, Hornslet, Vestervig og Kellerup, samt endelig de sønderjyske Retskredse, der til Dels er endnu mindre, men for hvilke særlige Forhold ganske vist gør sig gældende.

Man har endog to Gange positivt gjort Brud paa Retningslinien ved Oprettelsen af Embederne i Ærø og Brønderslev. Embedet i Brønderslev medførte dog ikke Oprettelse

af et yderligere Embede, idet der samtidig nedlagdes et af de to Embeder i Hjørring.

Det vil ikke være af Betydning for mig ved min Indstilling til denne Sag, om det i Nibe betragtes som et Prestigespørgsmaal at være Sæde for et Dommerembede; heller ikke lægger jeg Vægt paa de i Øjeblikket foreliggende særlige Vanskeligheder med Hensyn til Befordringen fra Nibe til Løgstør, men den nuværende Kreds er saa stor, omtrent af samme Udstrækning som hele Lolland, at det ogsaa under normale Forhold er forbundet med væsentlige Ulemper for en stor Del af Befolkningen, at Retskredsens Hovedkontor er beliggende i Løgstør, i det yderste nordvestlige Hjørne af Kredsen. Den nuværende Ordning medfører ikke alene Besvær og Tidsspilde, men ogsaa Bekostning for Befolkningen. Naar Lovforslaget ifølge Motiverne antages at ville medføre en Merudgift for Statskassen paa 9 700 Kr., maa man ogsaa i denne Forbindelse tage i Betragtning, at denne Merudgift delvis, maaske helt, opvejes ved en Besparelse for Befolkningen som Følge af den lettere Adgang til Dommerkontoret.

I øvrigt vil efter Lovforslagets Gennemførelse saavel Løgstør som Nibe Retskredse i Indbyggerantal komme til at ligge højere end samtlige førnævnte mindre Retskredse, derunder betydeligt højere end de to Retskredse, Lovgivningsmagten som anført har fundet Anledning til at oprette i de senere Aar. Der vil efter Delingen findes 33 Retskredse, som har et mindre Indbyggerantal end Løgstør Retskreds, deraf 22 med et mindre Indbyggertal end Nibe Retskreds.

I Mindretalsindstillingen henvises til en den 2. Marts 1927 af Landstingsudvalget afgiven Betænkning vedrørende det Lovforslag, der blandt andet indeholdt en Bestemmelse om Sammenlægning af Løgstør og Nibe Retskredse. Der fremsættes her en Henstilling til Justitsministeriet om ved indtrædende Embedsledighed at overveje Spørgsmaalet om at lægge Retskredsens Hovedtingsted og Hovedkontor saa nær som muligt Retskredsens territoriale og økonomiske Midtpunkt, altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt Dommersædet skal være Løgstør, Nibe eller Aars. Mindretallet hævder, at der intet er foretaget fra Administrationens Side for at opfylde Rigsdagens Paabud herom. Jeg kan imidlertid ikke anerkende Berettigelsen af denne Bebrejdelse mod Administrationen. For det første indeholder Landstingsudvalgets Betænkning efter min Mening intet Paabud til Administrationen om Flytning af Hovedtingstedet til Nibe, men alene et Paabud om, at Spørgs